

[Arne Melchior]

Jeg synes, man skal gå langt med betaling af midler. Og selv om et underskud på 7 mia. kr. vil blive forøget med 17 mio. kr. – det er det, det drejer sig om – så mener jeg, at det er godt udgivne penge for at vise, at den nuværende regering og at staten, når den handler og udtaler sig, er troværdig og ordholdende. Det synes jeg er mange flere penge værd. Det synes jeg er det beklagelige ved sagen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg har hele dagen siddet og undret mig over, at vi kan have en hel dags finanslovdebat uden egentlig at tale om det, der optager befolkningen mere end noget andet, nemlig den alt, alt, alt for store arbejdsløshed, det faktum, at vores unge mennesker ikke kan komme i uddannelse, og det faktum, at vi i øjeblikket producerer førtidspensionister på stribe her i landet.

Jeg ved godt, hvordan det her Folketing fungerer, for jeg har jo været her i nogle år – somme vil måske mene, det er for længe. Jeg ved godt, at det fungerer sådan, at en vejstump et eller andet sted kan få folk til både at høre efter, hvad der bliver sagt, og til at fare op og ned fra talerstolen.

Men det er dybt skuffende, synes jeg, at det har fyldt så lidt i debatten i dag, at vi ikke har talt ordentligt om arbejdsløsheden. Det er et kæmpeproblem. For 10 år siden var det en katastrofe, at vi havde 125.000 arbejdsløse. Jeg husker de taler, der blev holdt herinde. Jeg husker de debatter, vi havde, om vi kunne sætte produktion af den ene og den anden og den tredje slags i gang. Jeg husker ungdomsgarantiordninger og alle mulige ordninger, vi diskuterede.

Og hvad diskuterer vi nu? Vi diskuterer det så at sige ikke, fordi flertallet bare siger: Det overlader vi helt til det frie erhvervsliv. Det skal nok sørge for arbejdspladserne. Det har vi nu gjort siden 1982, og alt tyder på, at det ikke klarer på den måde.

Nu er der så indgået et forlig med et parti, som vi garanteret ved ikke vil være med til at lave nogen løsninger, der hjælper på det her problem, andet end den sædvanlige, som hedder: Det skal erhvervslivet nok klare, når bare det får gode vilkår. Det ved vi jo har slået fejl.

Derfor vil jeg bede finansministeren overveje, hvordan vi får lavet de ordninger. Vi har liggende forslag, som vi skal i gang med her efter

jul, som der ikke kunne blive tid og ro og plads til at få ordnet, bl.a. fordi man godt vidste, at det ville Fremskridtspartiet ikke være med til. Jeg taler om to forslag, som selvfølgelig er ændret lidt i forhold til sidste år, hvor de blev nedstemt af Fremskridtspartiet, lige inden vi tog hjem på sommerferie, var det vist, eller var det juleferie?

Vi må finde løsninger på, hvordan vi gør op med det her. Vi kan ikke lade vores unge mennesker komme ud af skolerne og ikke kunne få en uddannelsesplads. Så sætter vi dem på bistandshjælp, og før vi har set os om, er de, inden de er 30 år, blevet invalide af ikke at have prøvet at arbejde, ikke at have haft håb om en ny fremtid, ikke at have haft håb og drømme om, hvad man kan spare op til, og hvad man kan bruge sig selv til, at komme ud at rejse, nye ting, man gerne vil have, osv. Det er håbløshedens pension, vi sætter disse mange unge mennesker på i vores samfund i disse dage.

Det har ikke fyldt en pind i den her debat, og det synes jeg dog skulle siges, inden vi går over til anden omgang. Det kunne jo være, der var nogen, der havde blot en lille idé til, hvordan vi kommer videre i de her sammenhænge.

Jens Thoft (SF):

Vi kan ikke afslutte denne finanslovdebat, uden at forsvarsbudgettet får et kærligt ord med på vejen, specielt tilegnet det radikale bagland.

Danmark opruster rent faktisk som aldrig før. Forsvarsministeren kommer hjem fra NATO og har for første gang i 15 år fået ros for, at Danmark har forøget forsvarsbudgettet.

Forleden dag fik vi i Folketingets Forsvarsudvalg en liste over våben, Danmark havde afgivet ordre på, til penge, vi altså skal betale, og våben, som vi altså får ind i det kommende år. En sammentælling viste, at det drejede sig om 6,232 mia. kr., Danmark havde købt våben for. Listen var naturligvis klassificeret og hemmelig osv., for befolkningen må ikke vide, hvor galt det står til. I ugen, der gik, har forsvaret i øvrigt fået andre 70 mio. kr. bevilget.

Kan man i forsvaret og i Folketingets flertal da ikke se, at verden er ved at ændre sig, og hvis man kan det, hvorfor så ødelægge betalingsbalancen med de største våbenindkøb i verdenshistorien?